

Sygn. akt III RC 68/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Krystian Rezmer

Protokolant st.sekr.sądowy Bożena Szymańska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2022 r. w Grudziądzu

sprawy z **powództwa małoletnich L. D. (1) i L. D. (2)**

działających przez matkę I. B. (1)

przeciwko S. D. (1)

o alimenty

1/ Zasądza od pozwanego S. D. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniego L. D. (1) po 1.000 zł miesięcznie za okres od 24.04.2019 r. do 25.05.2022 r. a od 26.05.2022 r. - po 1.600 zł miesięcznie (jeden tysiąc sześćset złotych) płatne do rąk matki małoletniego powoda I. B. (1), do dnia 10- tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat .

2/ Zasądza od pozwanego S. D. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniego L. D. (2) po 1.000 zł miesięcznie za okres od 24.04.2019 r. do 25.05.2022 r. a od 26.05.2022 r. - po 1.350 zł miesięcznie (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) płatne do rąk matki małoletniego powoda I. B. (1), do dnia 10- tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat .

3/ Wyrokowi w pkt 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

4/ Oddala powództwo w pozostałej części.

5/ Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi za I instancję.

6/ Koszty zastępstwa procesowego stron znoszą się wzajemnie.

Sygn. akt III RC 68/19

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie L. i L. D. (1), działający przez matkę I. B. (2), reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, w dniu 4 lutego 2019 r. wnieśli do Sądu Rejonowego w Grudziądzu pozew przeciwko S. D. (1) o zasądzenie alimentów w kwocie po 2500 zł miesięcznie na rzecz małoletniego L. D. (2) oraz w kwocie po 2400 zł miesięcznie na rzecz małoletniego L. D. (1), łącznie w kwocie po 4900 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10. każdego miesiąca do rąk matki małoletnich powodów – I. B. (2), począwszy od daty złożenia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek zwłoki w płatności każdej z kwot.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powodów podał, że małoletni L. i L. D. (1) mieszkają z matką I. B. (2) w G. i to na matce spoczywa cały ciężar wychowania i utrzymania synów. Wskazał, że miesięcznie konieczne koszty utrzymania dzieci wynoszą po około 5000 zł miesięcznie. Podał, że I. B. (2) pracuje jako stewardessa i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 4000 zł miesięcznie. Z kolei pozwany S. D. (2) pracuje jako pilot samolotów pasażerskich i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w wysokości około 50 000 zł miesięcznie. Podniósł, że pozwany żyje na bardzo wysokim poziomie, stać go na dobra luksusowe oraz ekskluzywne wczasy. Podniósł, że pozwany przekazywał na utrzymanie dzieci od 3000 zł do 6000 zł w zależności od swojego uznania, jednak obecnie zaprzestał łożenia jakichkolwiek kwot (k. 3-6 akt).

W odpowiedzi na pozew S. D. (2), działający przez profesjonalnego pełnomocnika, uznał powództwo o alimenty do kwoty po 1000 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich dzieci, tj. łącznie do kwoty po 2000 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa w pozostałej części.

W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego zakwestionował wysokość opisanych w pozwie wydatków, jako zbyt wysokie i nieuzasadnione. Wskazał, że koszty utrzymania małoletnich powodów nie przekraczają kwoty po 2000 zł miesięcznie. Podniósł, że pozwany stracił pracę pilota i obecnie jest osobą bezrobotną. Wskazał, że u pozwanego zdiagnozowano zespół stresu pourazowego, co na razie nie pozwala mu na podjęcie pracy w dotychczas wykonywanym zawodzie. Ostatnim świadczeniem, które pozwany uzyskał był zasiłek chorobowy w wysokości £ (...),18.

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2019 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu udzielił zabezpieczenia na wniosek powodów poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz jego małoletnich dzieci kwot po 1000 zł miesięcznie, łącznie w kwocie po 2000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni L. D. (2) urodził się w dniu (...) a małoletni L. D. (1) urodził się w dniu (...) Obaj małoletni pochodzą z nieformalnego związku (...). Rodzice małoletnich nie są już parą i nie mieszkają razem. Małoletni powódowie mieszkają z matką w domu jednorodzinnym w G..

I. B. (1) ma 46 lat. Od 17 lat wykonuje zwód stewardessy i osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości około 1700 euro netto miesięcznie, tj. w wysokości około 7779 zł (średni kurs euro w dniu zamknięcia rozprawy, tj. 31 maja 2022 r. wynosił 4,5756 zł - tabela nr (...) z dnia 2022-05-31; źródło: (...)

Matka małoletnich powodów nie posiada innych dzieci na utrzymaniu. Mieszka z synami w domu jednorodzinnym położonym w G. przy ul. (...). Nieruchomość tę nabył dla niej jej były partner, a ojciec małoletnich, za kwotę 76 000 euro (ok. 340 000 zł) oraz przeznaczył na jej remont kolejne 50 000 euro (ok. 222 500 zł). Na koszty utrzymania domu składają się: opłaty za gaz – około 1200 zł/mies. w sezonie grzewczym, opłaty za energię elektryczną – około 400 zł/mies., opłaty za zużycie wody – około 75 zł/mies., gospodarowanie odpadami – 85 zł/mies., podatek od nieruchomości – około 39 zł/mies., ubezpieczanie nieruchomości – około 50 zł/mies.

Zdarza się, że matka małoletnich, z racji wykonywanej pracy, przebywa poza domem przez okres 7-10 dni. Wówczas opiekę nad dziećmi przejmuje jej matka. Dodatkowo I. B. (1) od 12 lat zatrudnia opiekunkę, która przychodzi do jej domu na 3-4 godziny. Do jej obowiązków należy m.in. sprawdzanie małoletnim lekcji i sprzątanie. Wynagrodzenie opiekunki wynosi 1600 zł miesięcznie.

Matka małoletnich jest właścicielem samochodu osobowego marki C., rocznik 2008. Samochód ten jest wart około 10 000 zł.

I. B. (2) zaciągnęła kredyt w wysokości 35 000 zł na remont nieruchomości. Miesięczna rata kredyty wynosi 1000 zł.

(Dowód:

- treść odpisu aktu urodzenia k. 63 akt,
- faktury i potwierdzenia wpłaty k. 13, 19-21, 30, 64, 68, 81-82, 84-85, 125-126, 129-131, 205-206, 211-214, 218-231, 438-445, 471-481, 483 akt,
- wydruk mapy k. 113 akt,
- zaświadczenie o zarobkach k. 274-275 akt,
- zeznania powódki I. B. (1) k. 573-574 akt.)

Pozwany S. D. (2) ma 50 lat, z zawodu jest pilotem transportowym linii lotniczych. Mieszka w Niemczech i Kosowie. Oprócz powodów nie posiada innych zobowiązań alimentacyjnych.

Pozwany w przeszłości osiągał bardzo wysokie dochody, wynoszące nawet 10 000 euro brutto miesięcznie. Wówczas wyjeżdżał z dziećmi i byłą partnerką na wczasy do egzotycznych miejsc (np. do D. i Nowej Zelandii) oraz nabywał samochody marki premium (P. i R. (...)). W tym czasie zakupił dla matki małoletnich nieruchomość oraz nabył dla niej samochód osobowy wart 24 000 euro.

Sytuacja majątkowa pozwanego uległa pogorszeniu w połowie 2019 r. Wówczas pozwany został zwolniony z dotychczas zajmowanego stanowiska. Miał trudności ze znalezieniem zatrudnienia na stanowisku pilota ze względu na stan zdrowia psychicznego. W latach 2020 i 2021 ponownie wykonywał prace pilota i wówczas otrzymywał wynagrodzenie w wysokości ok. 4000 euro miesięcznie (ok. 18 302 zł). W 2021 r. ponownie został zwolniony z pracy, tym razem z powodu kryzysu w branży lotniczej spowodowanego pandemią koronawirusa.

Od 21 lutego 2022 r. jest zatrudniony jak specjalista do spraw bezpieczeństwa w przedsiębiorstwie (...) Ltd. w Bułgarii, przy czym świadczy pracę na lotnisku w Kosowie. Jego podstawowe miesięczne wynagrodzenie wynosi 3000 lewów, tj. 7018,20 zł (średni kurs lewa bułgarskiego w dniu zamknięcia rozprawy, tj. 31 maja 2022 r. wynosił 2,3394 zł - tabela nr (...) z dnia 2022-05-31; źródło: (...)) Ponadto otrzymuje dodatek w wysokości 0,6% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za staż pracy i doświadczenie zawodowe (tj. 180 lewów bułgarskich; 422 złote).

Pozwany ukończył kurs pilota B. 737, który kosztował 7000 euro (ok 32 000 zł). Koszty kursu tymczasowo pokryło przedsiębiorstwo, w którym pozwany obecnie pracuje. Powód spłaca tę pożyczkę w ratach. Liczy, że przedsiębiorstwo, w którym pracuje zatrudni go na stanowisku pilota B. 737.

Obecnie pozwany jest właścicielem samochodu marki R. (...) z 1991 r. W 2020 r. na naprawę tego samochodu wydał 5000 zł.

Pozwany w 2017 r. sprzedał zabytkowe P. za kwotę 7200 dolarów amerykańskich (ok. 25 000 zł).

Pozwany spłaca kredy w wysokości 16 000 euro (ok. 73 210 zł).

Pozwany nie uczestniczy w życiu dzieci i nie utrzymuje z nimi kontaktów. Posiada zaległość alimentacyjną za jeden miesiąc. Twierdzi, że matka małoletnich utrudnia mu kontakty z dziećmi, jednak nigdy nie wnosił o ich uregulowanie. Nie wysłała dzieciom prezentów i kartek.

(Dowód:

- wydruk z (...) k. 78 akt,
- umowa kupna samochodu k. 96-96v akt,
- zaświadczenie ZUS k. 98-99 akt,

- poświadczenie podatkowe na koniec roku k. 102, 147v-akt,
- umowa o pracę k. 103-107, 119, 540-454, 549-566 akt,
- informacja o kredycie k. 108-111 akt,
- fotografie k. 116-118, 516-521 akt,
- zaświadczenie o poszukiwaniu pracy i dochodach k. 140-147 akt,
- zaświadczenie o dochodach k. 276, 536-537, 546 akt,
- zaświadczenie o odbyciu kursu pilota Boeing (...) k. 547 akt,
- zeznania pozwanego S. D. (1) k. 574-575 akt.)

Małoletni L. D. (1) ma aktualnie 13 lat i uczęszcza do VII klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w G.. Chłopiec jest dzieckiem zasadniczo zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Zdiagnozowano u niego alergię na pyłki wobec czego pozostaje pod opieką lekarza alergologa. Koszt jednej wizyty u lekarza w wynosi 150 zł, zaś odczulania 350 zł. Dodatkowo chłopiec uczęszcza prywatnie do stomatologa. W listopadzie i grudniu 2020 r. małoletni uczęszczał do psychologa, na co matka przeznaczyła kwotę 700 zł.

Małoletni L. D. (3) ma 11 lat i uczęszcza do V klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w G.. Również jest dzieckiem zdrowym, prawidłowo rozwijającym się. Leczy się dermatologicznie gdyż stwierdzono u niego atopowe zapalenie skóry oraz uczęszcza prywatnie do stomatologa. Chłopiec uczęszcza na zajęcia sportowe, obecnie chodzi na judo, których miesięczny koszt wynosi 100 zł.

Chłopcy otrzymują ze szkoły podręczniki szkolne, a także po 300 zł tytułem wyprawki szkolnej.

Obaj małoletni w okresie wakacji i ferii zimowych wyjeżdżają na obozy lub kolonie.

Chłopcy posiadają własne telefony komórkowe oraz komputery. Matka opłaca im abonament telefoniczny w kwocie po 85 zł miesięcznie oraz N. w kwocie po 34 zł miesięcznie. Dodatkowo kupuje im gry, sprzęt sportowy i elektroniczny oraz robi drogie prezent gwiazdkowe. Opłaca małoletnim ubezpieczenie na życie w kwocie po 40 zł miesięcznie. Co roku organizuje im przyjęcie urodzinowe.

Matka małoletnich na przełomie 2019 r. i 2020 r. wyremontowała pokój małoletniego L., na co przeznaczyła około 4000 zł.

Średnie konieczne wydatki na utrzymanie małoletniego L. D. (1) w stosunku miesięcznym obejmują: żywienia – 500 zł, kosmetyki i środki higieny – 30 zł, wyprawkę szkolną – 25 zł, odzież i obuwie – 300 zł, ubezpieczenie – 50 zł, leki i leczenie – 50 zł, rozrywkę – 120 zł, wyjazdy wakacyjne i zimowe – 250 zł, abonament telefoniczny – 89 zł, większe jednorazowe wydatki – 100 zł, udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania – 200 zł, wydatki na opiekunkę – 530 zł. Łącznie wydatki te wynoszą około 2250 zł miesięcznie.

Średnie konieczne wydatki na utrzymanie małoletniego L. D. (3) w stosunku miesięcznym obejmują: żywienia – 400 zł, kosmetyki i środki higieny – 50 zł, wyprawkę szkolną – 25 zł, odzież i obuwie – 200 zł, ubezpieczenie – 50 zł, leki i leczenie – 30 zł, rozrywkę – 80 zł, wyjazdy wakacyjne i zimowe – 250 zł, abonament telefoniczny – 89 zł, większe jednorazowe wydatki – 80 zł, udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania – 200 zł, wydatki na opiekunkę – 530 zł. Łącznie wydatki te wynoszą około 2000 zł miesięcznie.

(Dowody:

- rachunki i faktury k. 8-11, 19-29, 44-47, 86, 128, 135-136, 232, 234, 236-240, 242-273, 277-279, 280, 283-306, 317-342, 344-347, 349-363, 367-368, 370-373, 375-390, 397-400, 402-418, 422-437, 446-470, 489-490 akt,
- potwierdzenie dokonania płatności k. 31-43, 48-62, 421 akt,
- polisa k. 209-210, 482 akt,
- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 215-217
- zaświadczenie lekarskie k. 83 akt,
- wydruk mapy k. 113 akt,
- zaświadczenie o uczestnictwie w zajęciach sportowych k. 364, 391 akt,
- zeznania powódki I. B. (1) k. 573-574 akt.)

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz z przesłuchanie stron.

Duże wątpliwości w zakresie swojej przydatności dowodowej budziły liczne rachunki przedstawione przez matkę powoda, które miały świadczyć o wydatkach poczynionych na małoletnich. Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika fakt dokonania płatności za różnego rodzaju produkty i usługi, jednak nie sposób stwierdzić, czy faktycznie poniosła je matka małoletnich i w jakiej części zakupy te były przeznaczone dla dzieci. Dodatkowo wątpliwości sądu budziły przedstawione przez matkę małoletnich powodów potwierdzenia pobytu w Hotelach (...). Zauważyć należy, że z przedstawionych dokumentów nie wynika ile osób korzystało z usług hotelu oraz czy były to osoby małoletnie. Ponadto trudno uznać, że chłopcy w wieku 13 i 11 lat uznaliby za atrakcyjną formę spędzenia czasu pobyt np. w luksusowym (...) dr. I. E.. Oferta luksusowego (...) jest skierowana bowiem głównie do osób dorosłych, chcących skorzystać z oferowanych zabiegów upiększających. Sąd w tym zakresie wykazał więc daleką idącą nieufność i ostrożność.

Sąd uznał za wiarygodne powódki I. B. (1) i pozwanego S. D. (1), w zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd zważył, co następuje:

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2). Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3).

Zgodnie z praktyką sądową i doktryną prawniczą usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dziecka są oceniane w stosunku do etapu życiowego tego dziecka, przy zestawieniu z zarobkami i majątkowymi możliwościami zobowiązanego rodzica.

Poza tym należy przy interpretacji zakresu obowiązku alimentacyjnego mieć na uwadze treść art. 96 k.r.o, w szczególności, że rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego.

Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że niewątpliwie na pozwanym spoczywa obowiązek alimentacyjny względem małoletniego powodów. Środki alimentacyjne pochodzące od ojca, w połączeniu z wydatkami ponoszonymi przez matkę, powinny pozwolić małoletnim na życie na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej ojca.

W niniejszej sprawie, w przypadku małoletnich powodów w zakres ich usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z ich utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, ubrania, higienę, zdrowie i edukację, a także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest ich centrum życiowe. Na uwadze mieć także należy rozwój psychofizyczny małoletnich dzieci, ich potrzebę rozrywki i rozwijania zainteresowań.

Odnosząc się do poszczególnych kwot przyjętych przez sąd jako uzasadnione należy wskazać, że na potrzeby mieszkaniowe małoletnich powodów mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty, które ponosiłaby zamieszkując sama w tej nieruchomości, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci. Matka małoletnich nie wykazała, aby fakt zamieszkiwania z dziećmi zwiększył jej wydatki mieszkaniowe ponad kwotę 400 zł miesięcznie.

W zakresie kosztów wyżywienia, sąd uznał, że wydatki wskazane przez matkę powodów były zawyżone. Zarówno małoletni L., jak i L. są dziećmi zdrowymi, bez specjalnych potrzeb żywieniowych. Koszty ich wyżywienia nie różni się od kosztów wyżywienia przeciętnego dziecka w ich wieku. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął, że w przypadku małoletniego L. zasadna jest kwota 500 zł miesięcznie, zaś w przypadku małoletniego L. kwota 400 zł miesięcznie.

Odnosząc się do kosztów zakupu kosmetyków i środków higieny sąd uznał za zasadną kwotę 30 zł w przypadku małoletniego L. i kwotę 50 zł w przypadku małoletniego L.. Sąd miał tu na uwadze, że małoletni L. choruje na atopowe zapalenie skóry, a zatem wymaga stosowania specjalnych, droższych kosmetyków, które są dostosowane do jego potrzeb. Natomiast małoletni L. nie ma żadnych szczególnych potrzeb w zakresie środków czystości i kosmetyków, które byłyby droższe niż przeciętne.

Z uwagi na wiek dzieci i ich intensywny wzrost konieczna jest częsta wymiana garderoby. Zauważyć przy tym należy, że nie są to wydatki ponoszone co miesiąc, tylko w dłuższych odstępach czasu. Wobec powyższego sąd uznał, że roczny wydatek na ten cel nie powinien przekraczać kwoty 3600 zł w przypadku małoletniego L. oraz kwoty 2400 zł w przypadku małoletniego L.. Sąd pragnie zauważyć, że kupowanie dzieciom butów co dwa miesiąca za kwotę 300-450 zł stanowi wydatek zupełnie nieuzasadniony i może świadczyć o rozrzutności. Jeśli matka małoletnich decyduje się na zakup drogiego obuwia w tak krótkich odstępach czasu, to powinna ten wydatek finansować z własnych środków. Ponadto w przypadku dzieci w zbliżonym wieku, którzy szybko wyrastają z nowo zakupionych ubrań, powszechną praktyką jest noszenie odzieży po starszym rodzeństwie.

W ocenie sądu małoletni powodowie wykazali, że uzasadniona jest kwota po 25 zł miesięcznie tytułem wydatków związanych ze szkołą. Obecnie rodzice nie muszą kupować dzieciom podręczników szkolnych, a na początku roku szkolnego otrzymują 300 zł na wyprawkę szkolną. Wobec powyższego matka małoletnich powodów musi finansować tylko część niezbędnych wydatków związanych z edukacją dzieci. Sąd uznał, że wydatki te nie powinny przekraczać kwoty po 300 zł rocznie na każdego z chłopców.

Sąd uznał za wykazaną kwotę po 50 zł miesięcznie tytułem ubezpieczenia oraz kwotę po 89 zł miesięcznie na abonament telefoniczny.

Odnośnie wydatków na leki sąd przyjął kwotę około 50 zł miesięcznie w przypadku małoletniego L. oraz kwotę około 30 zł miesięcznie w przypadku małoletniego L.. Chłopcy są zasadniczo dziećmi zdrowymi, prawidłowo rozwijającymi się. U małoletniego L. zdiagnozowano alergię na pyłki, co wiąże się z koniecznością zakupu lekarstw. Z kolei u małoletniego L. zdiagnozowano atopowe zapalenia skóry, co powoduje konieczność stosowania specjalnych kosmetyków. Sąd uznał również, że matka powodów powinna głównie korzystać ze świadczeń refundowanych przez NFZ, a jedynie w razie potrzeby przypadkach nagłych korzystać z odpłatnej opieki zdrowotnej. Małoletni chorują od dawna, a zatem I. B. (1) miała odpowiednio dużo czasu na znalezienie odpowiednich specjalistów przyjmujących w ramach NFZ.

Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletnich sąd zaliczył także inne jednorazowe wydatki związane z potrzebami dzieci, np. zakup roweru, wyposażenia pokoju dziecka itp. W związku z wiekiem małoletniego powoda i intensywnym rozwojem w tym okresie pojawia się często konieczność zakupu rzeczy o większej wartości. Sąd miał tu także na uwadze, że zakupu roweru lub komputera nie dokonuje się co roku a co kilka lat.

Małoletni mają także prawo korzystania z wypoczynku w okresie wakacji i ferii zimowych. Zdaniem sądu matka powodów wykazała, że w tym zakresie usprawiedliwiony jest koszt wyjazdów małoletnich w kwocie po około 3000 zł rocznie, czyli średnio po 250 zł miesięcznie. Wydatkowanie wyższych kwot w tym zakresie należy uznać za zbytkowe.

Chłopcy mają również prawo do rozrywki, tj. czytania książek, grania w gry, oglądania filmów itp. Sąd uznał za uzasadniony w tym zakresie wydatek w wysokości około 120 zł w przypadku małoletniego L. i w wysokości około 80 zł w przypadku małoletniego L..

Sąd częściowo uwzględnił również jako konieczny wydatek na opiekunkę, gdyż matce małoletnich z powodu wykonywanej pracy zdarzają się dłuższe nieobecności w domu, a pozwany nie angażuje się w wychowanie dzieci. Jednakże wynajęta opiekuna nie zajmuje się tylko opieką nad dziećmi, ale do jej obowiązków należy również np. sprzątanie domu. Zdaniem sądu wydatki związane z korzystaniem z usługi sprzątanania nie należą do koniecznych kosztów utrzymania małoletnich dzieci i pozwany nie powinien w nim partycypować. Wobec powyższego sąd uznał, że do koniecznych kosztów utrzymania dzieci należy 2/3 wynagrodzenia opiekunki.

W pozostałym zakresie, w ocenie sądu, powodowie nie wykazali, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów ich utrzymania. Małoletni mają odpowiednie 13 i 11 lat i są zdrowymi dziećmi. Koszt ich utrzymania są zbliżony do kosztu utrzymania przeciętnych dzieci w ich wieku.

Sąd nie uwzględnił jako koniecznych kosztów utrzymania powodów wydatków związanych z utrzymanie samochodu oraz spłaty kredytu na remont domu. Chłopcy mieszkają w odległości ok. 500 m od szkoły i są sprawni ruchowo, wobec powyższego nie ma żadnych obiektywnych powodów, które uzasadniałyby pokonywanie tej trasy samochodem. Jeśli małoletni korzystają z samochodu to okazjonalnie, np. w celu dostania się do miejsc korzystania z rozrywki. W tym zakresie sąd zaliczył te koszty do kosztów rozrywki. Ponadto sąd nie uwzględnił rat kredytu zaciągniętego na remont domu I. B. (1). Nieruchomość ta stanowi jej osobisty majątek, zatem samodzielnie powinna dbać o jej utrzymanie, a pozwany nie ma żadnego obowiązku partycypowania w tych wydatkach. Ewentualne koszty remontu pokoi małoletnich dzieci sąd uwzględnił w większych jednorazowych wydatkach. Sąd pragnie podkreślić, że to małoletnie dzieci są uprawnione do alimentów, a nie ich matka, i to ich konieczne koszty utrzymania sąd brał pod uwagę.

Sąd ustalając potrzeby małoletnich L. i L. D. (2) wziął pod uwagę, że pozwany nie czyni żadnych osobistych starań o wychowanie synów. Biorąc ten fakt pod uwagę sąd uznał, że pozwany powinien zostać obciążony większą częścią kosztów utrzymania dzieci, a jego udział określił na kwotę po 1600 zł w przypadku małoletniego L. oraz na kwotę po 1350 zł w przypadku małoletniego L.. W ocenie sądu twierdzenia pozwanego jakoby chciał utrzymywać kontakt z dziećmi, jednak utrudnia mu to matka powodów, zostały przytoczone tylko na potrzeby tego postępowania. Pozwany

nigdy nie wystąpił od sądowe uregulowanie kontaktów z dziećmi, nie wysłał im prezentów oraz kartek. Ponadto gdyby pozwany rzeczywiście chciał utrzymywać kontakt z dziećmi, to mógłby to robić choćby pośrednio za pomocą Internetu.

W ocenie sądu, taka wysokość alimentów leży w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego.

Możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej nie wynikają z faktycznie osiągniętych zarobków i dochodów, ale stanowią środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych. W uzasadnieniu uchwały 7 sędziów SN z dnia 26 maja 1995 r., III CZP 178/94 (LEX nr 4233), Sąd Najwyższy podkreślił, że: „ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Jeżeli zatem - najczęściej - wysokość alimentów sąd ustala na podstawie zarobków otrzymywanych przez pozwanego, to nie dlatego, że pomija dyspozycję art. 135 § 1 k.r.o., lecz z tej racji, że zarobki te odpowiadają możliwościom zobowiązanego. Wszystko to prowadzi to do konkluzji, że poza całokształtem okoliczności faktycznych, które w sprawie o alimenty sąd obowiązany jest wziąć pod uwagę, istnieje pewna sfera ocen, które odnoszą się do przypuszczenia, domysłu, a nie do faktów jako okoliczności rzeczywistych”.

Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie.

Pozwany jest osobą w pełni zdolną do pracy, poza małoletnimi powodami nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Pozwany miał przejściowe problemy ze znalezieniem zatrudnienia w zawodzie pilota, które początkowo wynikały z jego problemów zdrowotnych, a następnie z kryzysu w branży lotniczej spowodowanej pandemią koronawirusa. Obecnie jest zatrudniony jako specjalista do spraw bezpieczeństwa za wynagrodzeniem w wysokości około 7500 zł miesięcznie. Dodatkowo w ostatnim czasie ukończył kurs pilota B. 737 i najprawdopodobniej rozpocznie pracę na tym stanowisku. W okresie, gdy pozwany pracował jako pilot jego zarobki wynosiły od 4000 do nawet 10 000 euro, tj. od ok. 18 000 zł do 45 756 zł. Pozwany posiada majątek w postaci samochodu osobowego marki R. (...), który jest samochodem marki premium. Ponadto mimo, iż został wyprodukowany w 1991 r. jego wartość rynkowa, wbrew temu co twierdził pozwany, nadal jest bardzo wysoka i może sięgać nawet kilkuset tysięcy złotych.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę sąd nie ma wątpliwości, że pozwany ma ponadprzeciętne możliwości zarobkowe a alimenty w łącznej kwocie 2950 zł miesięcznie nie będą stanowić dla niego nadmiernego obciążenia. Sąd pragnie również zauważyć, że zarówno potrzeby jego narzeczonej, jak i raty spłatanych kredytów, nie wyprzedzają obowiązku alimentacyjnego względem małoletnich dzieci.

Biorąc powyższe pod uwagę sąd zasądził od pozwanego S. D. (1) rentę alimentacyjną na rzecz małoletniego L. D. (1) w kwocie po 1000 zł miesięcznie za okres od wniesienia pozwu do zamknięcia rozprawy (zgodnie z postanowieniem o zabezpieczeniu), zaś od 26 maja 2022 r. w kwocie po 1600 zł miesięcznie, zaś na rzecz małoletniego L. D. (2) w kwocie po 1000 zł miesięcznie za okres od wniesienia pozwu do zamknięcia rozprawy (zgodnie z postanowieniem o zabezpieczeniu), zaś od 26 maja 2022 r. w kwocie po 1350 zł miesięcznie. W ocenie sądu ustalona kwota alimentów pozwoli małoletnim powodom na życie na stopie życiowej zbliżonej do poziomu życia ojca oraz zaspokoi wszystkie ich niezbędne potrzeby.

Wobec powyższego sąd na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. orzekł, jak w punkcie I. i II wyroku.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano w trybie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. (punkt III. wyroku).

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, o czym orzekł w punkcie IV. wyroku.

O kosztach sądowych za I instancję, sąd postanowił w oparciu o art. 102 k.p.c., odstępując od obciążenia pozwanego za I instancję, uznając, że w pierwszej kolejności powinien przeznaczać środki na utrzymanie małoletnich dzieci (punkt V. wyroku).

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., znosząc je wzajemnie między stronami (punkt VI. wyroku).